

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Quæst. 71. Quid præterea notandum sit circa Ministrum & subjectum Confirmationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

»ne ita receptum sit , vel à proprio ægrè confe-
»mari possint. Ità contra Bon. d. 3. de Sacr. docet
»Tann. in 3. p. d. 4. dub. 3. Sa V. Confirmatio & alii.
» III. Peccat graviter Episcopus, si longo tem-
»pore non confirmet , quia subditos ingenti be-
»no privat.

» Resp. II. Validè confirmantur omnes, & soli
»baptizati nondum confirmati. Ratio est, cum ex
»illo Act. 2. Replevit totam domum : tum ex usu &
»traditione Ecclesiaz: tum quia omnes indigent
»eius effectu , & sunt capaces. Licitè vero confir-
»mantur iidem , qui validè, dummodo constet
»non posere obicem , sive Sacramento sive ejus
»effectui. Ratio patet ex dictis. Unde resolves

» I. Etiam infantes, & rationis impotes, validè
»hoc Sacramentum suscipiunt.

» II Etsi quoad infantes, consultius sit, differre
»usque ad rationis usum ; tum ob reverentiam
»Sacramenti, tum ob periculum iterationis, tum
»ob Ecclesiaz usum : nihilominus ob rationabi-
»lem causam etiam antè iis licitè datur, v.g. si
»meatur diuturna absentia Episcopi , vel hic ad
»ista loca raro veniat: item si infans sit in pericu-
»lo mortis, (in quo quidam dicunt debere dari)
»denique si sit filius Principis. Lay. l. 6. Fill. tr. 3. q. 2.
» III. Etiam perpetuò amentes (præsertim si
»diquando usum rationis habuerint) licitè con-
»firmantur , et si per accidens nunquam sicut spi-
»ritualiter pugnaturi. Ita Suar. Fill. Lay. l. c. 10.
»q. 72. q. 8. n. 83.

A D D E N D A.

385. Q. 71. Quid præterea notandum sit circa Min-
»istrum & subjectum Confirmationis. q. 8, seqq.

§. 1.

§. 1. Quamvis aliquibus Abbatibus fuerit concessa potestas exercendi omnia Pontificalia exceptā tantum collatione Ordinum, consecratione altarium & ecclesiarum, tamen declaravit Greg. XIII. apud Lugo in Resp. Moral. I. i. dub. 7. non comprehendendi facultatem confirmandi, Gob. tr. 2. n. 750. Potestque etiam videri Arcadius l. 2. a. c. 11. usque ad 17., ubi contra Photium & aliquos Græcos probat solum Episcopum esse Ministrum ordinarium, Presbyterum vero esse tantum extraordinarium.

§. 2. Dicendum est contra Ledes., quod solus 386. Papa possit simplici Sacerdoti committere collationem Confirmationis, Aversa q. 72. f. 5. §. Et ex his. Castrop. tr. 20. p. 9. n. 4. Estque falsum illud principium, quod Episcopus possit, etiam in extraordianariis, totum hoc pro sua Diocesi, quod potest Papa pro tota Ecclesia, præsentim si vera est sententia communior, quæ dicit Episcopos habere jurisdictionem & potestatem suam a Christo quidem, sed mediare, per Papam.

§. 3. Episcopus venialiter peccat, si confir- 387. met necdum ipse confirmatus; confirmat ea- men validè, quia hæc potestas non fundatur in Sacramento vel charactere Confirmationis, sed Ordinis Episcopalis, idèoque debet Episcopus esse consecratus. Dian. in Comp. V. Confirmatio. n. 13. Gob. n. 751.

§. 4. Episcopus venetur suis expensis circum- 388. ire ad confirmandum, nisi longa & rationabilis consuetudo fecerit jus exigendi illas expensas, Gob. n. 752. Quod si ad octo vel decem annos differat circumire & ministrare hoc Sacra- mentum, peccat graviter, nisi excusat morali-

ratio impossibilitas; Nec obstat, quod qui omittit suscipere, non peccet, nam etiam fidelis omissus sibi confiteri vel communicare per annum non peccat, & tamen mortaliter peccat Parochus nolens ei in his ministrare, ergo similiter Episcopus. Et ratio utriusque est, quia ad hoc tenentur ex officio & stipendio, Dicast. n. 141. Si tamen ad sit rationabilis causa omissi, non est damandus, qui ad tres vel plures annos differt, Pax-Jord. Gob. n. 753.

389. §. 5. Nugnus putat Episcopum peccare mortaliter, si confimet extra ecclesiam, sed merito à mortali excusat Palud. Suar. Praeposit. Bonac. Dian. apud Aversam l. 3. §. Quinto. Imò Dicast. n. 143. absolute dicit Confirmationem conferri posse extra ecclesiam. Nec opus est, ut confirmans vel Confirmandus sit jejonus, nam Caput. Ut Jejuni. De consecrat. dict. 5. id statuens solum habet vim confilii, estque jam abrogatum, Aversa, Gob. n. 769. Habet que etiam usus, ut Confirmationis detur, etiamsi sit dies ferialis: mos autem dandi à prandio imprebatur ab aliquibus, sed si justa causa ad sit, improbari non debet: saltem collatio Confirmationis manè incepta continuari potest in longum tempus post prandium, si ad sit magnus numerus confirmandorum.

390. §. 6. Si commodè possint, deberent Episcopi confirmare etiam in carcere illos, qui educendi sunt ad supplicium, si perent; item infantes jam moritores, S. Th. S. Bonav. Dicast num. 93. Gob. n. 760. 768. 769. Imò Bonac. & Quintanadu. citans plures apud Gob. n. 771. dicit mortaliter peccare Episcopos, si moribundum vel suspicendum perentem non confirmant, sed Escob.

F. Lugd.

F. Lugo de Sacram. l. 3. c. 3. & alii probabilius negant esse mortale, imo nullum peccatum est, tum quia communiter excusat incommoditas talibus ministrandi hoc Sacramentum cum solennitate debita, tumetiam, quia jam non est consuetudo, ut fiat.

§. 7. Etiam illos perpetuū amentes, qui nūnquam usum rationis habuerunt, posse confir mari, docent Suar. Henrīq. Laym. Con. Dicast. n. 92. contra Sotum, Valent. Merat., sed attendi debet consuetudo, quam tamen aliqui dicunt, non obligare, si alicubi sit non confirmandi, quis hoc pender à libera voluntate Episcoporum. Pro infantibus, melius est exspectare usum rationis: in locis tamen Missionum & inter hæreticos, quod rariū veniunt Episcopi, convenienter confertur etiam infantibus, Verjuys tr. 17., nam & Græci, teste Arcudio l. 1. c. 13., statim post Baptismum infantibus conferunt Confirmationem.

§. 8. Si quis afferat dimissoriales ex alia dice- 392.
cessi pro Ordinibus vel prima tonsura h̄c susci pienda, Episcopus noster licet eum confirmat, quia cūm Confirmationē prærequiratur, etiam ad hanc censetur consentire Episcopus dimitens, Henrīq. Zambr. Laym. Dian. p. 3. t. 4. R. 24. Di cast. n. 130. Contra Bonac. de Sacram. d. 3. p. 2. Quod si ad accipendam Confirmationem con veniant ex aliis Dioecesis finē speciali licentia, Bonac. n. 20. Dicast. à n. 123. dicunt eos non pos se confirmari ab Episcopo alieno, quia non ha bet jurisdictionem in non subdites, sed recte contradicunt Henrīq. Præpos. Laym. Barb. Tann. Cap. 3a, Aversa f. 5. §. Quinto. Burgh. Cent. 3.

R. 4

cas.

cas. 97. Delbene de Immin. Eccle. c. 11. dub. 1. f. 1.
n. 20., idque fieri posse sine ullo scrupulo, do-
cent Dian. p. 4. t. 4. R. 50. & Steph. t. 5. d. 3. n. 1.,
quia hoc ratum & gratum est aliis Episcopis, ut
probat praxis.

393 §. 9. Dubitans, an sit confirmatus, aut a re-
cte, petere potest confirmari sub conditione, si
non est confirmatus; requiritur tamen maius dubi-
tum, quam pro Baptismo, quia Confirmatio non
est ita necessaria, Nugn. Bardi, Schild. t. 6. c. 3.
Gob. n. 763.

394

D U B I U M III.

Quæ Confirmationis necessitas, & ceremonia.

”R Esp. I. Non est necessaria ad salutem necessi-
”tate medii, neque, per se, præcepti. Est com-
”munis S. Thom. & aliorum, contra Scot. & Sylv.
”Ratio, tum quia Ecclesia non urget ejus susce-
”ptionem ullis poenis; tum quia nec ex Scriptura,
”nec traditions, neque sine aut institutione Sa-
”cramentale præceptum colligitur: Et Canones
”qui in contrarium afferuntur, satis explicantur
”de necessitate ad melius esse.

”Dixi, per se, quia per accidens aliquando po-
”test esse necessaria ad salutem, ex præcepto cha-
”ritatis sui, vel proximi, vel alio, v.g. ad caven-
”dum scandalum; vel ratione conscientiz, quæ
”quis valde matuit, ne in tormentis deficiat sine
”hoc Sacramento. Unde resolves

”I. Negligere hoc Sacramentum, secluso sca-
”ndalo & contemptu, non est mortale, Suar. Lay.
”v. 5. t. 3. c. 5. Bon. d. 3. q. 1. p. 2. ubi ex aliis mal-

tis

